

UZASADNIENIE

Powodowie R. K. i W. K. wnieśli pozew o ustalenie, iż z pozwaną A. S. łączy ich stosunek użyczenia części nieruchomości przy ul. (...) w W.. Wskazywali, iż wypowiedzenie umowy dokonane przez pozwaną było bezskuteczne.

Pozwana A. S. w odpowiedzi na pozew (k. 42-51) wnosila o oddalenie powództwa. Kwestionowała interes prawny w rozumieniu art. 189 kpc jak również podnosiła, iż rozwiązanie stosunku użyczenia było zasadne.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Bezspornym pozostawało, iż strony łączyła umowa z 14.10.2015. (k. 7-10) użyczenia części nieruchomości przy ul. (...) w W.. Na nieruchomości znajdował się budynek gospodarczy. Biorący w użyczenie R. K. i W. K. byli m.in. uprawnieni do podnajmu przedmiotu użyczenia.

Pismem z 2.7.2016 (k. 14) A. S. złożyła oświadczenie o rozwiązaniu umowy poprzez jej zerwanie uregulowane w § 6 ust. 2. ppkt d. umowy z 14.10.2015r.

Bezspornym pozostawało również, iż powodowie wydali pozwanej przedmiot użyczenia, m.in. poprzez zwrot kluczy. W chwili obecnej sporną częścią nieruchomości włada pozwana z wyłączeniem powodów.

Strony ponadto kierowały między sobą pisma przedsądowe (k. 56-66), w których toczyły spór odnośnie zasadności rozwiązania umowy. Powodowie ponadto zgłaszali możliwość wystąpienia z powództwem o zapłatę odszkodowania oraz rozliczenia nakładów na budynek, jak również o zwrotne przeniesienie własności darowanego udziału w nieruchomości.

Powyższy stan faktyczny pozostawał niesporny. Okolicznościami spornymi pozostawało czy pozwana miała podstawy do rozwiązania umowy oraz czy oświadczenie zawarte w piśmie z 2.7.2016r. było skuteczne. Jednakże kwestie te pozostawały w istocie bez wpływu na rozstrzygnięcie niniejszej sprawy.

Powództwo podlegało oddaleniu z uwagi na brak interesu prawnego w rozumieniu art. 189 kpc.

Zgodnie z przywołanym powyżej art. 189 kpc, powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny. Interes prawny powództwa o ustalenie stanowi przesłankę - także o charakterze materialnoprawnym - zgłoszonego żądania. Pojęcie to powinno być interpretowane z uwzględnieniem szeroko pojmowanego dostępu do sądów w celu zapewnienia ochrony prawnej - jako zasadniczo jedynej możliwej w konkretnym wypadku - w formie ustalenia stosunku prawnego lub prawa w sensie pozytywnym lub negatywnym. W wyroku z dnia 9 lutego 2012 r., III CSK 181/11, OSNC 2012, nr 7-8, poz. 101, Sąd Najwyższy wskazał, że jeżeli powództwo o ustalenie istnienia prawa jest jedynym możliwym środkiem jego ochrony, powód ma interes prawny w żądaniu ustalenia. Jednocześnie w orzecznictwie Sądu Najwyższego podkreśla się, że ukształtowany jest pogląd stwierdzający, iż interes prawny istnieje tylko wtedy, gdy powód potrzebie ochrony prawnej swej sfery prawnej uczynić może zadość przez samo ustalenie istnienia bądź nieistnienia stosunku prawnego lub prawa. Konsekwencją tego poglądu jest również dalszy utrwalony pogląd, że interes ten nie istnieje wówczas, gdy już jest możliwe wytoczenie powództwa o świadczenie, chyba że ze spornego stosunku prawnego wynikają jeszcze dalsze skutki, których dochodzenie w drodze powództwa o świadczenie nie jest możliwe lub nie jest jeszcze aktualne (wyrok SN z dnia 30 października 1990 r., I CR 649/90, Lex nr 158145).

W sprawie niniejszej tak definiowany interes prawny nie występował. Powodowie mają bowiem możliwość skierowania powództwa o wydanie przedmiotu użyczenia, bądź też wystąpienia z roszczeniami opisanymi w pismach z 7.7.2016. (k. 56-60) i 3.8.2016r. (k. 62-64), w szczególności o zapłatę odszkodowania za niewykonanie umowy i rozliczenie nakładów. W każdym z tych postępowań konieczne byłoby wykazanie albo istnienia stosunku użyczenia (ewentualne powództwo o wydanie przedmiotu użyczenia) lub też niezasadności jego rozwiązania przez pozwaną

(sprawa o odszkodowanie z tytułu niewykonania lub niewłaściwego wykonania umowy). Oznacza to, że powodowie mogą uzyskać ochronę swych praw na drodze powództwa o świadczenie. W związku z tym, w świetle przywołanych powyżej poglądów wyrażanych w orzecznictwie, po stronie powodów nie występował interes prawny w wytoczeniu powództwa o ustalenie. Zarówno ochrona uprawnień powodów jak i ewentualne usunięcie niepewności co do przysługujących im praw i obowiązków możliwe są w drodze powództw o świadczenie, co z kolei wyklucza istnienie przesłanki interesu prawnego jako materialnoprawnej podstawy powództwa o ustalenie.

Mając na uwadze powyższe okoliczności orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 189 kpc.

O kosztach procesu rozstrzygnięto na podstawie zasady odpowiedzialności za wynik postępowania zdefiniowanej w art. 98 kpc. Powodowie przegrali sprawę w całości, dlatego też obciążono ich zwrotem na rzecz pozwanej kosztów zastępstwa procesowego odpowiadającego stawce minimalnej określonej na podstawie wskazanej przez powodów wartości przedmiotu sporu oraz 17 zł uiszczonych tytułem opłaty skarbowej od złożonego pełnomocnictwa.